

РЕШЕНИЕ
№ 346
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 14.04.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на втори април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 177 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С.В.И. против решение № 19 от 06.02.2014г. на Районен съд–Радомир, постановено по НАХД № 657 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 187 от 01.11.2013г. на Директора на Регионална дирекция по горите-Кюстендил, с което на С.В.И. *** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв., на основание чл. 275, ал. 1, т. 2 и чл. 273, ал. 1 от Закона за горите е отнета в полза на държавата вещта, послужила за извършване на нарушението-моторен трион-ЩИЛ MS-№291, № 11417911000BI, за нарушение на чл. 108, ал. 1, т. 1 от Закона за горите.

Касаторът твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, постановено в нарушение на материалния закон. В част първа на просторната жалба се набляга, че са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите се изразяват в това, че били нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, с оглед на което счита, че не може да се обоснове извод относно деянието на касатора, времето и мястото на извършване на нарушението. В пункт втори на касационната жалба се излагат съждения, че районния съд не е приложил точно материалния закон, тъй като не се е съобразил с правилото на общата разпоредба на чл. 20, ал. 4 от ЗАНН, а е приложил специалната такава. Касаторът изпраща представител за участие в проведеното съдебно заседание. Същият pledира за отмяна на атакувания съдебен акт и за произнасяне по същество на спора посредством цялостна или частично отмяна на наказателното постановление или за връщане на делото за разглеждане от друг състав.

Ответникът по жалбата Регионална дирекция по горите-Кюстендил, чрез процесуалния си представител възразява срещу жалбата и pledира за оставяне в сила на решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно.

Заключението на прокурора от Окръжна прокуратура Перник е, че решението на радомирския районен съд е неправилно и следва да се отмени.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Решението на районен съд-Радомир е валидно. Правният спор е местно подсъден на Районен съд-Радомир. Обжалваното решение, съгласно правилата на ЗАНН, е постановено от едноличен съдебен състав, в необходимата писмена форма, от съдията, разгледал делото и съответно подписано. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Предмет на касационна проверка е решение № 19 от 06.02.2014г. на Районен съд-Радомир, постановено по НАХД № 657 по описа на съда за 2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № 187 от 01.11.2013г. на Директора на Регионална дирекция по горите-Кюстендил, с което на С.В.И. *** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв., на основание чл. 275, ал. 1, т. 2 и чл. 273, ал. 1 от Закона за горите е отнета в полза на държавата вещта, послужила за извършване на нарушението-моторен трион-ЩИЛ MS-№291, № 11417911000BI, за нарушение на чл. 108, ал. 1, т. 1 от Закона за горите.

Потвърденото от радомирския районен съд наказателно постановление е заключителен акт в административно-наказателно производство, образувано с АУАН № 187 от 24.08.2013г. срещу С.И., за това че при извършена проверка е констатирано, че на 24.08.2013г. в 11.10ч. извършва сеч на дърва без да има разрешително за сеч в отдел 305, подотдел "л на територията на ДГС"Радомир", като служителите на ДГС-Радоми са отнели вещта послужила за извършване на нарушението- моторен трион Щил MS-№ 291, № 11417911000BI. В НП № 187 от 01.11.2013г. е възприета фактическата обстановка от акта и на нарушителя е наложена глоба в размер на 200 лв. и е отнета в полза на държавата, вещта послужила за извършване на нарушението моторен трион, на основание чл. 273, ал. 1, т. 1 от ЗГ и чл. 277 от ЗГ, за нарушение по чл. 108, ал. 1, т. 1 от ЗГ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, като е изложил доводи в подкрепа на тезата си.

Настоящият съдебен състав не намира основания за уважаване на касационната жалба, защото не констатира нарушение на материалния закон, нито допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Според настоящия касационен състав фактическата обстановка по случая е точно изяснена от въззивния съд. Неоснователен се явява касационният довод за допуснати нарушения на процесуалните правила в предсъдебното административно-наказателно производство. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН. Има описание на нарушението, има датата и мястото, където е извършено, което е достатъчно за индивидуализиране на административното нарушение по смисъла на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Обстоятелствата и в двата документа са непротиворечиви и напълно ясно посочени. Налице е точно описание на нарушението "сече дърва без да има писмено позволително за сеч" и обстоятелствата, при които е било извършено. От показанията на св. Шкодров и Диков, безспорно е установено, че на посочената дата и място, група от шестима човека се е намирала в отдел 305л, четирима от които товарели нарязани дърва на автомобил ЗИЛ, а двама от тях с машинки режели дърва без разрешително за сеч. Св. Диков изрично посочва-"Аз видях, че С. сече". Свидетелят Диков е проследил от една страна отсичането на дървата и натоварването им в ЗИЛ-а. Показанията им няма основание да не бъдат кредитирани тъй като са достоверни,

обективни, вътрешно непротиворечиви и достатъчно подробни и ясни, а наред с това, кореспондират изцяло с приобщените по делото писмени доказателства. С оглед на това въззивния съд след като е приел, че не допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление едва тогава е пристъпил към разглеждане на спора в неговото същество. Атакуваният правораздавателен акт не страда от посочените от касатора пороци. Достигнал до горните правни изводи след анализ и преценка на събрания и приложен по делото доказателствен материал, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. Решението съдържа подробни мотиви, като при правилно установена фактическа обстановка са направени обосновани правни изводи относно приложението както на процесуалния, така и на материалния закон. Изложените доводи на защитата в тази връзка се възприемат изцяло като защитна теза, а по съществото си като неоснователни.

Последното се подкрепя по недвусмислен начин и от касационната жалба. В част първа на същата касатора се опитва да насочи вниманието на състава към неправилно установена фактическа обстановка и неправилно ангажиране на административно наказателната отговорност на настоящия касатор. В част втора на жалбата, обаче защитата по същество не оспорва извършеното нарушение, като на стр. 3, осми ред отдолу "решението дърветата да се секат по този начин е било на жалбоподателя, а не на собственика на моторния трион" и в тази връзка развива съображения свързани с чл. 20 от ЗАНН.

Следва да се отбележи, че количеството дървесина не е определящо за съставомерността на нарушението по чл. 108 от ЗГ и относимата санкционна норма на чл. 266, ал. 1 от ЗГ, в който смисъл извършеното нарушение се явява доказано. Не съществува неяснота относно съставомерните признаци на нарушението, което е безспорно установено и доказано. Нарушителят също е доказан, както и вината му, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност и му е наложено справедливо наказание "глоба" в размер на 200лв. за извършеното нарушение. С налагането му ще се постигнат целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, без да се засяга ненужно имуществената сфера на наказаното лице. Като е потвърдил наказателното постановление в тази му част въззивния съд е постановил правилно решение.

Споделят се изводите на първоинстанционният съд, относно приложението на чл. 20, ал. 4 от ЗАНН, относно отнемането в полза на държавата на вещта, послужила като средство за извършване на нарушението. Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗАНН на отнемане в полза на държавата подлежат вещите, принадлежащи на нарушителя, послужили за извършване на умишлено административно нарушение, ако това е предвидено в съответния закон или указ. Съответният закон в случая е Законът за горите. В чл. 273, ал. 1 от същия е предвидено отнемането на вещта, послужила за извършване на нарушението, независимо чия собственост е, освен ако се установи, че са използвани независимо и против волята на собственика. Тази разпоредба е специална по отношение на чл. 20, ал. 1 от ЗАНН. Законът за горите не предвижда възможност да не се допуска отнемане на тези вещи при несъответствие на тяхната стойност с характера и тежестта на административното нарушение. Принципът, въведен с разпоредбата на чл. 20, ал. 4 от ЗАНН, в случая е неприложим, тъй като в специалния закон, какъвто в случая е ЗГ, е предвидено друго. В него липсва правна норма, която да не допуска отнемането на вещите, послужили за извършване на нарушението при несъответствие за стойността им с тежестта и характера на административното нарушение. При това положение не е необходимо установяването на техния размер и съпоставянето им с тежестта на деянието. Пропускът на наказващия орган в тази връзка не е процесуално нарушение, опорочаващо издаденото наказателно постановление, както е приел и въззивният съд. Същевременно, във връзка с искането за отмяната на решението в частта относно отнемането на моторния трион се позовава

единствено на това несъответствие. То, както се посочи, е извън обхвата на приложното поле на чл. 273, ал. 1 от ЗГ. Видно от описанието на нарушението в НП и посочените като нарушени норми на ЗГ, както и от санкционната правна норма, въз основа на която са наложени административните наказания, касаторът е санкциониран за извършване на сеч в нарушение на разпоредбите на ЗГ и подзаконовите актове по прилагането му. Моторният трион очевидно е послужил за рязането на дървесина за каквото нарушение е и санкциониран със санкционната норма на чл. 266, ал. 1, предл. 1 от ЗГ. Изложеното в жалбата, че вещта била на трето лице са голословни и недоказани твърдения.

Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства от кръга на подлежащите на доказване, Административен съд - Перник приема, че доводите на касационния жалбоподател не се подкрепят от доказателствата по делото и релевираните в жалбата отменителни основания не са налице.

По изложените съображения и с оглед извършената служебна проверка по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът не констатира пороци на обжалваното решение, отнасящи се до неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което намира, че същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 19 от 06.02.2014г. на Районен съд Радомир, постановено по НАХД № 657 по описа на съда за 2013г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/